

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra ATHENODORUS

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 134. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758440608/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Jeg mærker, Søn, at jeg maa lede *Dig*,
Og derfor bort herfra! gjør ingen Modstand,
Nær ingen Mistro! – See Nyfigenheden
Omkring os skjærper alt sit Spejdeblik: –
Betving dit Blod, og hvisk saa, mens vi gaae,
Din hele Daarskab i mit gamle Øre,
Som sjelden hørte ædlere Musik.”

Han drog ham bort, og med en dæmpet Røst,
Afbrudt af Hulken og af Raseri,
Gav Ynglingen sit pinte Hjerter Luft.
Alt som han hviskede, rynkede Oldingen
Sit hvide Bryn, og et sarkastisk Smil
Oplyste som et Lynglimt blegt hans Aasyn:
„Klart er det Hele,” mumled han tilsidst,
„Din Hustru er, hvad Verden kalder dejligt,
Og Kejseren har Smag – og Magt tillige,
Og nu vil han – naar, siger Du, er Tiden?
– Alt om en Time! ja, for store Herrer
Er Tiden kostbar – nu vil han i Løndom
Sin Bærestol i Nattens Time sende, –
Vær stille, Søn! Vil nu paany Du rase?
Du vil tilbage? Net, ved Stjernen høst,
Som ufravigelig sin Bane gaaer,
Nu skal Du rolig lede mine Fjød
Hjem til dit Arnested og uforstyrret
Mig lade klare mine Tankers Strøm,
Maaskee jeg skænker da lidt Guld paa Bunden.”

– De vandred tause sammen og betraadte
Him Side Tiberen de øde Gader:
Den Unge bed i Læben sig, mens Ordet